

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

Klage over beregning af fast afgift

3. december 2003

J.nr.: 21-190

Eksp.nr.: 12942

SPR

De klagede ved brev af 15. september 2003 over Energitilsynets afgørelse af 3. september 2003 af Deres klage til tilsynet over, at Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk regner 25,5 m² af Deres hus, som opvarmes med elektricitet, med ved beregningen af den faste afgift. Det fremgår af tilsynets afgørelse, at Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk anvender BBR som beregningsgrundlag ved beregning af den faste afgift.

Ved afgørelsen af 3. september 2003 fandt Energitilsynet, at Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværks brug af BBR som grundlag for beregningen af den faste afgift ikke var i strid med bestemmelserne i varmforsyningsloven, jf. herved lovens § 21, stk. 4. Energitilsynet anførte, at der ved bedømmelsen af beregningsgrundlaget for forbrugsuafhængige afgifter lægges vægt på, at det pågældende grundlag udgør et mål for forbrugerens belastning af fjernvarmesystemet. Efter tilsynets erfaring findes der ikke et praktisk anvendeligt endegyldigt mål for den enkelte forbrugers belastning. Energitilsynet har derfor accepteret, at varmforsyningsvirksomheder anvender en række tilnærmede mål for belastningen, herunder etagearealer ifølge BBR. Energitilsynet henviser desuden til, at brug af BBR er i overensstemmelse med årelang praksis, der er stadfæstet ved afgørelser i Energiklagenævnet, herunder f.eks. ved nævnets afgørelse af 20. februar 2001.

Ved brev af 23. juli 2003 oplyste Energitilsynet Dem om ovennævnte praksis, hvorefter afgørende ikke er, om arealerne faktisk opvarmes med fjernvarme, eller om der i rummet er installeret radiatorer, der trækker på værkets kapacitet. Tilsynet bad Dem på denne baggrund oplyse nærmere om de forhold, som De mener, skulle kunne begrunde at de 25,5 m² holdes udenfor.

De anførte herefter ved brev af 28. juli 2003 til Energitilsynet, at de 25,5 m² består af et gæsteværelse og et soveværelse, der er placeret i den ene side af huset på en sådan måde, at det ikke er muligt at etablere rørføring til eventuelle radiatorer, idet der ikke er hverken loft, kælder eller krybekælder. På grund af flere døre er det heller ikke muligt at lægge rør langs væggene og det

vil derfor være umuligt, at udnytte varme fra kraftvarmeværket. Der er derfor i stedet opsat el-radiatorer i rummene.

I Deres klage af 15. september 2003 til Energiklagenævnet henviser De til Deres skrivelse af 28. juli 2003 til Energitilsynet og anfører, at det er urimeligt, at arealet er medregnet, når De ikke har mulighed for at udnytte opvarmning fra kraftvarmeværket.

Energiklagenævnet har efter en gennemgang af Deres klage med bilag og af Energitilsynets afgørelse af 3. september 2003 fundet det forsvarligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Monopolankenævnet – nu Konkurrenceankenævnet – har i en kendelse af 11. september 1986 ikke fundet det urimeligt, at der betales fast afgift af en pejsestue, hvori der ikke forefindes fjernvarmeinstallation, idet pejsestuen lå i umiddelbar forlængelse af et fjernvarmeopvarmet rum.

Energiklagenævnet har endvidere i den af Energitilsynet omtalte afgørelse af 20. februar 2001 taget stilling til, om det er rimeligt som almindelig rettesnor at anvende bygningers samlede etageareal ved fastsættelsen af den enkelte af-tagers faste afgift. Nævnet fandt i lyset af tidligere afgørelser fra Gas- og Varmeprisudvalget og Konkurrenceankenævnet, at der foreligger en langvarig og fast administrativ praksis, hvorefter det ikke anses for urimeligt efter varmemforsyningslovens § 21 at anvende etagearealet i en bygning i grundlaget for fordelingen af varmeleverandørens faste omkostninger. Af sagen fremgår bl.a., at en effektafgift afhængig af boligens størrelse i højere grad afspejler den belastning, som værket kan forvente at skulle stille til rådighed for den enkelte forbruger, og at denne tarifieringsform dermed også er et bedre udtryk for de omkostninger, der er forbundne med at fremstille varmen.

Idet nævnet således i det hele kan henholde sig til Energitilsynets afgørelse, og idet der ikke i Deres tilfælde ses at være oplysninger om særlige omstændigheder, der kan begrunde en fravigelse fra denne faste praksis, finder nævnet det ikke i strid med varmemforsyningsloven, at Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk regner 25,5 m² af Deres hus, som opvarmes med elektricitet, med ved beregningen af den faste afgift.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 3. september 2003 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i medfør af § 26 i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer.

3. december 2003

J.nr.: 21-190

Eksp.nr.: 12942

SPR

Side 2 af 3

Sagen har været drøftet på nævnets møde den 1. december 2003 med deltagelse af nævnsformand, cand.jur. Christen Boye Jacobsen, fhv. overingeniør, cand.polyt. Jørgen Klitgaard og fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen.

Energiklagenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnsformand

3. december 2003

J.nr.: 21-190

Eksp.nr.: 12942

SPR

Side 3 af 3

/ Søren Præstholt
Fuldmægtig